

TRAITÉ DE LA SAINTE-ALLIANCE

Au nom de la très-sainte et indivisible Trinité

L. L. M. M. L'Empereur d'Autriche, le roi de Prusse et l'Empereur de Russie, par suite des grands événements qui ont signalé en Europe le cours des trois dernières années, et principalement des bienfaits qu'il a plu à la divine Providence de répandre sur les états dont les gouvernements ont placé leur confiance et leur espoir en Elle seule, ayant acquis la conviction intime qu'il est nécessaire d'asseoir la marche à adopter par les Puissances, dans leurs rapports mutuels, sur les vérités sublimes que nous enseigne l'éternelle religion du Dieu Sauveur; déclarent solennellement que le présent acte n'a pour objet que de manifester, à la face de l'univers, leur détermination inébranlable, de ne prendre pour règle de leur conduite, soit dans l'administration de leurs états respectifs, soit dans leurs relations politiques avec tout autre gouvernement, que les préceptes de cette religion sainte, préceptes de justice, de charité et de paix, qui, loin d'être uniquement applicables à la vie privée, doivent au contraire influencer directement sur les résolutions des princes, et guider toutes leurs démarches, comme étant le seul moyen de consolider les institutions humaines, et de remédier à leurs imperfections. En conséquence L. L. M. M. sont convenues des articles suivants:

ART. 1. Conformément aux paroles des Saintes Ecritures, qui ordonnent à tous les hommes de se regarder comme frères, les trois Monarques contractants demeureront unis par les liens d'une fraternité véritable et indissoluble, et, se considérant comme compatriotes, ils se prêteront en toute occasion et en tout lieu assistance, aide et secours; se regardant envers leurs sujets et leurs armées comme pères de famille, ils les dirigeront dans le même esprit de fraternité dont ils sont animés, pour protéger la religion, la paix et la justice.

ART. 2. En conséquence, le seul principe en vigueur, soit entre les dits gouvernements, soit entre leurs sujets, sera celui de se rendre réciproquement service; de se témoigner, par une bienveillance inaltérable, l'affection mutuelle dont ils doivent être animés; de ne se considérer tous que comme membres d'une même nation chrétienne; les trois princes alliés ne s'envisageant eux-mêmes que comme délégués par la Providence pour gouverner trois branches d'une même famille, savoir: l'Autriche, la Prusse et la Russie; confessant ainsi que la nation chrétienne dont eux et leurs peuples font partie, n'a réellement d'autre Souverain que celui à qui seul appartient en propriété la puissance; parce qu'en lui seul se trouvent tous les trésors de l'amour, de la science et de la sagesse infinies, c'est-à-dire *Dieu*, notre divin Sauveur Jésus-Christ, le *Verbe du Très-Haut, la Parole de vie*.

L. L. M. M. recommandent en conséquence, avec la plus tendre sollicitude, à leur peuples, comme unique moyen de jouir de cette paix qui naît de la bonne conscience et qui seule est durable, de se fortifier chaque jour davantage dans les principes et l'exercice des devoirs que le divin Sauveur a enseignés aux hommes.

ART. 3. Toutes les Puissances qui voudront solennellement avouer les principes sacrés qui ont dicté le présent acte, et reconnaîtront combien il est important au bonheur des nations trop longtemps agitées, que ces vérités exercent désormais sur les destinées humaines toute l'influence qui leur appartient, seront reçues avec autant d'empressement que d'affection dans cette Sainte-Alliance.

signé : François, Frédéric-Guillaume, Alexandre

THE ACT OF THE HOLY ALLIANCE

In the name of the Most Holy and Indivisible Trinity

Their Majesties the Emperor of Austria, the King of Prussia, and the Emperor of Russia, having, in consequence of the great events which have marked the course of the three last years of Europe, and especially of the blessings which it has pleased Divine Providence to shower down upon those States which place their confidence and their hope in it alone, acquired the intimate conviction of the necessity of settling the steps to be observed by the Powers, in their reciprocal relations, upon the sublime truths which the holy religion of our Saviour teaches;

They solemnly declare that the present Act has no other object than to publish, in the face of the whole world, their fixed resolution, both in the administration of their respective States, and in their political relations with every other Government, to take for their sole guide the precepts of that Holy Religion, namely, the precepts of Justice, Christian Charity and Peace, which, far from being applicable only to private concerns must have an immediate influence upon the counsels of Princes, and guide all their steps, as being the only means of consolidating human institutions and remedying their imperfections. In consequence, their Majesties have agreed on the following articles:

ART. I. Conformably to the words of the Holy Scriptures which command all men to consider each other as brethren, the Three contracting Monarchs will remain united by the bonds of a true and indissoluble fraternity, and, considering each other as fellow-countrymen, they will, on all occasions and in all places, lend each other aid and assistance; and, regarding themselves towards their subjects and armies as fathers of families, they will lead them, in the same spirit of fraternity with which they are animated, to protect Religion, Peace, and Justice.

ART. II In consequence, the sole principle of force, whether between the said Governments or between their subjects, shall be that of doing each other reciprocal service, and of testifying by unalterable goodwill the mutual affection with which they ought to be animated, to consider themselves all as members of one and the same Christian nation; the three allied Princes, looking on themselves as merely delegated by Providence to govern three branches of the One family, namely, Austria, Prussia, and Russia, thus confessing that the Christian world, of which they and their people form a part, has in reality no other Sovereign than Him to whom alone power really belongs, because in Him alone are found all the treasures of love, science and infinite wisdom, that is to say, God, our Divine Saviour, the Word of the Most High, the Word of Life. Their Majesties consequently recommend to their people, with the most tender solicitude, as the sole means of enjoying that Peace which arises from a good conscience, and which alone is durable, to strengthen themselves every day more and more in the principles and exercise of the duties which the Divine Saviour has taught to mankind.

ART. III All the Powers who shall choose solemnly to avow the sacred principles which have dictated the present Act, and shall acknowledge how important it is for the happiness of nations, too long agitated, that these truths should henceforth exercise over the destinies of mankind all the influence which belongs to them, will be received with equal ardour and affection into this Holy Alliance.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Εν ονόματι της αγίας και αδιαιρέτου Τριάδος

Κατά συνέπειαν των μεγάλων και σημαντικών συμβάντων τα οποία εχαράκτηρισαν εις την Ευρώπην την εποχήν των τριών τελευταίως παρεληλυθότων χρόνων, και εξόχως κατά συνέπειαν των ευεργετημάτων, τα οποία η θεία πρόνοια ηυδόκησε να επιδαψιλεύση εις τους λαούς, όσων αι Κυβερνήσεις είχαν εις αυτήν μόνην αναθέσει την ελπίδα και πεποίθησίν των, αι ΑΑ. ΜΜ. ο Αυτοκράτωρ της Αυστρίας, ο Βασιλεύς της Πρωσίας, και ο Αυτοκράτωρ πασών των Ρωσσιών αποκτήσαντες την ενδόμυχον πεποίθησιν ότι υπάρχει πάσα ανάγκη το να επιστηρίξωσι το σύστημα τών προς αλλήλας αμοιβαίων τών δυνάμεων σχέσεων επί των υψηλών αληθειών των πρεσβευομένων υπό της αιωνίου θρησκείας του Σωτήρος ημών Θεού, διακηρύττουσιν επισήμως, ότι η παρούσα επίσημος πράξις των σκοπόν άλλον δεν έχει, ειμή το να γνωστοποιήση επί προσώπου όλου του κόσμου την ακλόνητον απόφασίν των, του να μη παραδεχθώσιν είτε ως προς την εσωτερικήν Διοίκησιν των σχετικών ηγεμονιών των, είτε ως προς τας της εξωτερικής πολιτικής προς παν άλλο κράτος σχέσεις των, άλλον τινά κανόνα της διαγωγής των, ειμή μόνον τα παραγγέλματα της ιεράς ταύτης θρησκείας, παραγγέλματα δικαιοσύνης, αγάπης και ειρήνης, παραγγέλματα τα οποία μακράν του να δύνανται να προσαρμοσθώσιν εις τον ιδιωτικόν μόνον βίον, πρέπει απ' εναντίου να έχωσι μεγίστην εις τας βουλάς και αποφάσεις των Ηγεμόνων την επίρροιαν, και να διευθύνωσι τα κινήματά των, ως υπάρχοντα το μόνον εις την στερέωσιν των ανθρωπίνων θεσμοθεσιών, και εις την αναπλήρωσιν των ελλείψεων αυτών συντείνον μέσον. Όθεν αι ΑΑ. ΜΜ. συνεφώνησαν περί των εξής άρθρων.

ΑΡΘΡΟ Α'. Συμμορφούμενοι με τους λόγους των ιερών γραφών επιτάττονται όλοι οι άνθρωποι να διάγωσι προς αλλήλους ως αδελφοί. Οι συνυπογράφωντες τρεις Μονάρχαι θέλουσι διαμείνει ηνωμένοι μετ' αλλήλων με δεσμούς μιας αληθούς και αδιαλύτου αδελφότητος, και θεωρούντες εαυτούς ως συμπατριώτας, θέλουσι χορηγήσει προς αλλήλους, κατά πάντα τόπον και κατά πάσαν περίστασιν, υποστήρηξιν, βοήθειαν, και συνδρομήν, λογιζόμενοι προς τούτοις εαυτούς ως οικογενειάρχας των υπηκόων και στρατών των· θέλουσιν ωσαύτως διευθύνει κατά το πνεύμα της αυτής αδελφότητος, το οποίον εμψυχώνει αυτούς προς υπεράσπισιν της θρησκείας, της ειρήνης, και δικαιοσύνης.

ΑΡΘΡΟΝ Β'. Κατά συνέπειαν τούτου η μόνη κυριεύουσα αρχή είτε μεταξύ των ανωτέρω Κυβερνήσεων, είτε μεταξύ των υπηκόων των θέλει είναι η του να χορηγώσι προς αλλήλας βοήθειαν, του να εμφανίωσι δι' απαρατρέπτου ευνοίας της αμοιβαίαν φιλίαν, ήτις τους εμψυχώνει του να λογίζονται όλοι εις εαυτούς ως μέλη ενός και του αυτού Χριστιανικού έθνους, ως και αυτοί οι τρεις συμμαχούντες Ηγεμόνες δεν θεωρούν εαυτούς, ειμή ως παρά της θείας προνοίας απεσταλμένους δια να κυβερνώσι τρεις κλάδους ενός και του αυτού οίκου, ήγουν την Αυστριαν, Πρωσιαν, και Ρωσσιαν, ομολογούντες δια τούτου, ότι το χριστιανικόν έθνος του οποίου αυτοί και οι λαοί των είναι μέρη, δεν έχει αληθώς Ηγεμόνα, ειμή εκείνον, εις ον κατά κυριότητα ανήκει η δύναμις, καθότι εις αυτόν μόνον ενυπάρχουσιν οι θησαυροί της αγάπης, της επιστήμης, και της ατελευτήτου σοφίας, τουτέστι, τον Θεόν τον θείον ημών Σωτήρα Ιησούν Χριστόν, τον λόγον του Υψίστου, την φωνήν της ζωής· όθεν αι ΑΑ. ΜΜ. συστήνουν μετά πατρικής προνοίας και ενθέρμου ζήλου εις τους λαούς των ως το μέσον προς απόλαυσιν εκείνης της ειρήνης, ήτις πηγάζουσα από καλήν και καθάραν συνείδησιν, είναι η μόνη διαρκής, συντείνον μέσον του να στερεώνονται καθ' ημέραν επί μάλλον και μάλλον εις τας αρχάς και την άσκησιν των χρεών, όσα ο θείος ημών Σωτήρ edίδαξε τους ανθρώπους.

ΑΡΘΡΟΝ Γ'. Όλαι αι δυνάμεις όσαι επισήμως ήθελον συνομολογήσει τας αυτάς ιεράς αρχάς, αίτινες υπηγόρευσαν την παρούσαν συνθήκην, και ήθελον αναγνωρίσει πόσον είναι συντείνον εις την ευδαιμονίαν των πολύν ήδη χρόνον διαταραχθέντων λαών το να εξασκώσιν αύται αι αλήθειαι εις το εξής την επί των ανθρωπίνων τυχών πρέπουσαν επιρροήν των, θέλουσι συμπαραληφθή μετά τόσης προθυμίας όσης και φιλίας εις ταύτην την ιεράν συμμαχίαν.

Έγιναν τριπλά ομότυπα και υπεγράφησαν εν Παρισίοις, κατά το 1815 έτος της χάριτος την 14/26 Σεπτεμβρίου.

Φραντζής Α., *Επιτομή της Ιστορίας της αναγεννηθείσης Ελλάδος*, 1839, τ. Α', σ. 244

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ

Στο όνομα της αγιωτάτης και αδιαίρετου Τριάδος

Οι Μεγαλειότητές τους, ο αυτοκράτορας της Αυστρίας, ο βασιλιάς της Πρωσίας και ο αυτοκράτορας της Ρωσίας, ύστερ' από τα μεγάλα γεγονότα που προσδιόρισαν την πορεία των τριών τελευταίων ετών στην Ευρώπη και χάρη στη Θεία Πρόνοια, που προσφέρει την ευλογία της στα Κράτη αυτά, τα οποία και εναποθέτουν μόνο σ' αυτήν την εμπιστοσύνη και την ελπίδα τους, συνειδητοποίησαν την ανάγκη να καταλήξουν σε οριστικές αποφάσεις ως προς τις αμοιβαίες σχέσεις τους, με βάση τις αιώνιες αλήθειες της Αγίας Θρησκείας του Σωτήρα μας.

Δηλώνουν επίσημα ότι η πράξη αυτή αποβλέπει στο να κάμει γνωστή σ' ολόκληρο τον κόσμο τη σταθερή τους απόφαση που αναφέρεται τόσο στη διοίκηση των Κρατών τους, όσο και στις πολιτικές σχέσεις με κάθε άλλη κυβέρνηση· να χρησιμοποιούν ως γνώμονα των ενεργειών τους τις εντολές αυτής της Αγίας Θρησκείας, δηλ. τις εντολές της Δικαιοσύνης, της χριστιανικής Αγαθοεργίας και της Ειρήνης. Οι εντολές αυτές δεν πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στις ιδιωτικές σχέσεις, αλλά και να ασκούν άμεση επιρροή στα συμβούλια των ηγεμόνων και να καθοδηγούν τα βήματά τους, ως τα μόνα μέσα για τη σύσφιγξη των ανθρώπινων θεσμών και να θεραπεύουν τις ατέλειές τους. Γι' αυτό και οι Μεγαλειότητές τους συμφωνούν στις επόμενες αρχές.

Άρθρο I. Ακολουθώντας τις ρήσεις των Αγίων Γραφών, οι οποίες επιτάσσουν ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να θεωρούνται αδελφοί, οι τρεις συμβαλλόμενοι μονάρχες θα παραμείνουν ενωμένοι με τους δεσμούς μιας αληθινής και αδιαίρετης αδελφосύνης, αντιμετωπίζοντας οποιονδήποτε σαν πραγματικό συμπατριώτη τους· σε κάθε περίπτωση και σε κάθε τόπο θα προσφέρουν τη βοήθειά τους και την ενίσχυσή τους ο ένας στον άλλο· απέναντι εξ άλλου στους υπηκόους τους και στους στρατούς τους θα είναι σαν αρχηγοί οικογένειας, που θα τους οδηγούν με το ίδιο πνεύμα της αδελφосύνης από το οποίο εμπνέονται αυτοί οι ίδιοι, για να προστατεύουν Θρησκεία, Ειρήνη και Δικαιοσύνη.

Άρθρο II. Κατά συνέπεια, η αρχή μόνο της ισχύος, είτε ανάμεσα στις παραπάνω κυβερνήσεις, είτε ανάμεσα στους υπηκόους τους, θα είναι εκείνη που θα προσφέρει αμοιβαία υπηρεσία σε κάθε ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη και θα είναι απόδειξη της αναλλοίωτης καλής θέλησης, της αμοιβαίας αγάπης τους, από την οποία πρέπει να εμφορούνται για να θεωρούνται μέλη του ίδιου αποκλειστικά χριστιανικού έθνους. Οι τρεις σύμμαχοι Ηγεμόνες θεωρούν τους εαυτούς τους ως απλούς εκπροσώπους της Θείας Πρόνοιας στους οποίους έχει ανατεθεί η διακυβέρνηση τριών κλάδων της μιας οικογένειας, δηλ. της Αυστρίας, Πρωσίας και Ρωσίας, και διακηρύσσουν ότι ο χριστιανικός κόσμος, του οποίου αυτοί και οι λαοί τους αποτελούν ένα τμήμα, έχει στην ουσία ένα μόνο κυρίαρχο: Αυτόν στον οποίο ανήκει η πραγματική δύναμη, γιατί σ' Αυτόν και μόνο βρίσκονται όλοι οι θησαυροί της αγάπης, της επιστήμης και της ατελεύτητης σοφίας, και αυτός είναι ο Θεός, ο Θεός Σωτήρας μας, ο Λόγος του Υψίστου, ο Λόγος της Ζωής. Γι' αυτό οι Μεγαλειότητές τους συνιστούν με το πιο στοργικό ενδιαφέρον στους λαούς τους να ενισχύουν καθημερινά την πίστη τους στις αρχές και να ενασκοούνται στα καθήκοντα που έχει διδάξει στο ανθρώπινο γένος ο Θεός Σωτήρας· μόνον έτσι θα απολαύσουν την ειρήνη, η οποία προέρχεται από μία δίκαιη συνείδηση, και που αυτή και μόνο είναι διαρκής.

Άρθρο III. Όλες οι Δυνάμεις που θα αποδέχονταν επίσημα τις ιερές αρχές που υπαγόρευαν την παρούσα πράξη, και θα αναγνώριζαν πόσο σημαντικό είναι για την ευτυχία των εθνών, τα οποία για μεγάλο χρονικό διάστημα βρίσκονταν σε αναστάτωση, αν συμβάλουν με κάθε τρόπο, ώστε οι αλήθειες αυτές από τώρα και στο εξής να ασκήσουν στις τύχες της ανθρωπότητας ουσιαστική επιρροή, θα γίνουν δεκτές στους κόλπους της Ιεράς Συμμαχίας με την ίδια αγάπη και στοργή.

Γράφτηκε σε τρία αντίγραφα και υπογράφηκε στο Παρίσι, το σωτήριο έτος 1815, 14/26 Σεπτεμβρίου